

Obec a finance

Setkávám se velmi často s tím, že naši lidé mají velmi mizivou představu o obecních financích. Pokud bude čas a prostor, budeme se postupně věnovat některým částem rozpočtu a toku obecních financí.

Příspěvky z rozpočtu obce

Obec má ze zákona zřízenou jednu příspěvkovou organizaci, a to základní a mateřskou školu. Na její provoz ročně dává více než 400 000 Kč. Financování školy probíhá tak, že ředitelka školy připraví položkový návrh rozpočtu školy na další rok, který předloží k projednání školské radě a poté zastupitelstvu obce. To pak v rámci schvalování rozpočtu obce schvaluje i příslušnou částku pro ško-

lu. Na účet školy pak obec většinou peníze zasílá čtvrtletně a škola v rámci schváleného rozpočtu hospodáří sama. Kontrolu provádí finanční výbor a účetnictví školy samozřejmě také podléhá auditu. Mimo rozpočet školy jsou však investice (např. stávající stavební úpravy). Ty jsou zahrnuty přímo v rozpočtu obce a přímo obcí také financovány.

Kromě školy také obec mimo jiné dotuje provoz kanalizace a čistírny odpadních vod, svoz a likvidaci odpadů a také přispívá na provoz církve i drobnými částkami např. Klubu seniorů, Sportovnímu klubu apod. Více se zastavíme u příspěvků na provoz církve.

Zastupitelstvo obce v posledních letech pravidelně přispívá na provoz církve, a to jak na provoz Českobratrské církve evangelické v Sázavě, tak

i římskokatolické (farnost Velká Losenice, kam Sázava spadá). O těchto příspěvcích vždy rozhoduje zastupitelstvo a jsou součástí rozpočtu na daný rok. Postup je následující. Obě církve si podají žádost o finanční příspěvek se specifikací, na co bude využit. Zastupitelstvo pak v rámci schvalování rozpočtu rozhodne, zda příspěvek poskytne a v jaké částce. Pokud je příspěvek schválen, obec s církví uzavírá smlouvu o poskytnutí příspěvku, kde se zavazuje do určitého termínu (většinou do 30. června příslušného roku) příspěvek vyplatit a církve se zavazují do konce roku písemně doložit jak a na co byly poskytnuté peníze využity. V praxi to probíhá tak, že se schvaluje pro obě církve stejná částka, v tomto roce např. 20 000 Kč. Pokud se týká ČCE

v Sázavě, snaží se jí zastupitelstvo vycházet co nejvíce vstříc. Je to pochopitelné, protože je zde v obci, vlastní budovy, které jsou kulturními památkami a obec navíc ze zákona provozuje evangelický hřbitov. Proto byl v minulosti kromě poskytnutí příspěvku na opravu kostela, osvětlení kostela, opravu fary apod. vybudován dlážděný chodník k faře, vyasfaltována příjezdová komunikace k jezdce do fary, církvi obec prodala některé menší pozemky okolo fary a letos např. zastupitelstvo schválilo vypracování projektu na celkovou úpravu hřbitova, která by měla být zahájena v příštím roce (studie je připravena, nyní bude předložena zastupitelstvu a připomínkována ze strany církve).

Příště: Vodní hospodářství

František Ledvinka, starosta obce

Ze zastupitelstva obce

Stavební úpravy školy

V současné době probíhají dokončovací práce – obklady, dlažby, malby. V předchozích dnech byly instalovány nové hromosvody včetně nového uzemnění a vybudována kanalizace pro odvod dešťové vody ze střechy. Kvůli těmto pracem musela být předlážděna část dvora u zadního vchodu do školy. Podle dohodnutého harmonogramu by měly být bez větších problémů práce dokončeny tak, aby se mohla škola opět 1. září otevřít.

Kanalizace v dolní Sázavě

Firma VHS Žďár nad Sázavou dokončila zbylou část splaškové kanalizace v dolní Sázavě včetně přípojek a terénních úprav. V příštích dnech bude požádáno o kolaudaci stavby.

Inženýrské sítě pro osm rodinných domů nad kulturním domem

Na této stavbě zbývá dokončit propojení nového STL rozvodu plynu na stávající řad. Plynáři si konečně sami sobě vydaly rozhodnutí, že může být propoj proveden, a tak snad v příštím týdnu firma VHS místo spojení vykope, plynáři pak potrubí svaří a následně pak bude opraven povrch silnice. Je to poněkud krkolomné a trvá to celé nesmyslně dlouho, ale taková je realita.

Všechny velké stavby prováděné v tomto volebním období (stavební úpravy školy, kanalizace v dolní Sázavě, inženýrské sítě pro osm rodinných domů nad kulturním domem, vrt včetně napojení do sběrné studny pro posílení zdroje pitné vody, ...) budou dokončeny, zkolaudovány a uvedeny do provozu do říjnových voleb.

starosta obce

Setkání rodáků

V sobotu 26. července (přesně po deseti letech) proběhlo v naší obci druhé setkání rodáků. Program jsme se snažili připravit pestrý a byl rozdělen na dvě části. V Sázavě: před kulturním domem, na hřišti na Hamtejchu, v evangelickém kostele a mše sv. v dolní Sázavě. Odpolední a večerní program pak na koupališti. A protože si tento rok připomínáme 100 let od zahájení 1. sv. války, byla součástí programu i vzpomínka u pomníku padlých u školy na všechny ty, kteří v této válce zahynuli.

Počasí bylo celý den velmi pěkné a soudě podle ohlasů vše proběhlo bez větších problémů a setkání se líbilo.

Dát dohromady a připravit tak náro-

čný program ale vyžaduje úsilí několika desítek lidí a mně tedy nezbyvá, než všem dobrovolníkům poděkovat. Panu Janu Hoškovi ml. a ostatním členům sportovního klubu za přípravu sportovní a zábavní části programu, paní Radce Sobotkové a všem maminkám za napečené cukroví a přípravu a výzdobu sálu kulturního domu, paní Olze Fišarové za květinovou výzdobu, panu Janu Poulvi z České Meze za projížďky s koňským spřežením, panu Františku Danielovi za ozvučení, manželům Janáčkovým za přípravu programu na koupališti a za úhradu velmi pěkného ohňostroje, panu Jaroslavu Janáčkovu z České Meze za poskytnutí

artefaktů k výstavě o 1. sv. válce, paní ředitelce školy Mileně Mikyskové za přípravu výstavy a otevření školy, P. Danieli Kolářovi za mši sv., faráři ČCE Petru Gallusovi za realizaci koncertu v místním kostele a oběma pak za účast na obřadu u pomníku padlých z 1. sv. války a také našim hasičům za položení květin k pomníku padlých a technickou přípravu průběhu celého dne.

Poděkování si zaslouží i mnozí další, kteří jakýmkoliv způsobem k pěknému průběhu celého dne přispěli a samozřejmě také ti, kteří na sraz rodáků přišli - ať už přijeli z dálky nebo byli místní.

František Ledvinka, starosta obce

Pravděpodobně nejstarším účastníkem rodáků byl pan Jaromír Janáček, nar. r 1922, žijící nyní v Nových Dvorech.

Zprávy ze školy a školičky aneb ještě jedno malé ohlédnutí

Prázdniny pomalu končí a blíží se opět další nový školní rok. Čekají nás nové povinnosti, ale i nové zážitky. I letos budeme mít ve škole a školce rozmanité mimoškolní aktivity. Než ale začne nový rok, ráda bych ještě připomněla akce, které se konaly ke konci minulého. Jednou z těchto akcí je oslava Dne dětí s našimi dobrovolnými hasiči. Ti se tohoto úkolu zhostí vždy na jedničku. Ani letos tomu nebylo jinak, připravili si pro děti program na celé dopoledne. Děti z naší školy a školky plnily různé úkoly (válení sudu, zdolávání překážek, jízdu na lodičkách nebo přetahování). Počasí vyšlo, a tak si příjemné dopoledne děti, a troufnu si říct, i hasiči užili. Na závěr samozřejmě nechyběla sladká tečka a ne jen jedna, ještě druhý den měli děti po obědě přibínáčky od našich hasičů. Nezbyvá než dodat, děkujeme a těšíme se na další akce.

Další velmi oblíbenou akcí je Spaní ve škole. Tato akce se těší veliké oblibě již několik let a většinou je to první, na co se žáci ptají, když přijdou po prázdninách do školy: „Bude spaní ve škole?“ nebo „Můžeme spát ve školní družině?“ apod. Průběh spaní nemusím již popisovat, ale co nás vždy velmi potěší je to, že se přijdou podívat i naši bývalí žáci. Je pěkné se s nimi opět vidět a poslechnout si jejich nové zážitky a také si zavzpomínat.

(za ZŠ a MŠ napsala M. Mikysková)

Fotbalové utkání

V rámci setkání rodáků v naší obci jsme uspořádali fotbalové utkání mezi rodáky ze Sázavy a občany, kteří se do Sázavy přistěhovali. Do utkání se mohl zapojit každý, kdo si chtěl zahrát fotbal. Zápasu, který měl naplánovaný výkop na 16 hodinu a hrál se 2 x 30 minut, však předcházela hra dětí. Ten měl výkop v 15 hodin a hrál se na 2 x 20 minut. Děti si zahrály o krabici sladkých dobrůtek, (Luboš team vs. Honza team – 4:0). Dospělí si pak zahráli o sud piva, (Rodáci vs. Přistěhovalci – 1:8). Oba zápasy se odehrály v duchu fair play a rozhodci tedy nemuseli řešit žádné vážnější přestupky. Počasí nám přálo po celé odpoledne a proto i diváci museli být spokojeni. Jim děkujeme, že se přišli na fotbalové klání podívat a vytvořili tak pěknou sportovní kulisu.

Více o obou zápasech (statistiky, foto, soupisky) na obecních internetových stránkách.
Sk Sázava

S novým rokem přivítáme ve škole nové prvňáčky

a zároveň si vzpomeneme na „pátáky“, kteří z naší školy odešli na druhý stupeň. Chtěli bychom jim popřát hodně úspěchů, výborné výsledky ve škole, mnoho nových kamarádů a hodné učitele. „Helo, Lucko, Adélko, Aduš, Marku, Jakube a Luboší hodně štěstí v nových školách, to vám přeji vaše učitelky a spolužáci.“

Paměti Františka Čejky ze Sázavy - 3. část

Pozemky

Většina chalup v Dolní Sázavě neměla vlastních polí, byla to pole pouze propachtovaná od velkostatku. Panské pozemky se začaly pachtováni na drobnou od Hutského a Pekelského Dvora od r. 1848 a tím teprve drobní zemědělci získali půdu ovšem za pachtovné a to 1 míru (t.j. 1918m²) za 2 až 4 (čtyři) zlaté.

Vlastní pole měli pouze z čísla 16 (mlýn), Holandr z č. 17, ten ji později prodal č. 16 - Špinarům. Keřkovský č. 21 a Kuba č. 22 byli tehdy zámožní hospodáři s vlastními pozemky.

Za mé paměti bývalo na polích všude hodně drobného i většího kamení. Nikdo je nesbíral. V té době asi v r. 1892 se začala sít dvojsečná jetel a poněvadž se sekala až u země, kameny velmi poškozovaly kosa. V ten samý čas při stavbě silnice byl potřebí šterk na silnici a platil se 1 zlatý 20 krejcarů za 1 m³ a tak asi 10 roků lidé bedlivě kamení sbírali a tím dvojí u-

žitek měli. Pole se stalo úrodnější, hodnotnější a ještě měli příjem za kámen. Později už tento kámen na šterk nevypoučovali, že prý je měkký, ale lidé už měli pole od kamení čisté a byli spokojeni. Zbavili se kamení a měli peníze.

Požáry v Sázavě

Nejstarší požár, který mohl v Sázavě podle vypravování pamětníků znamenati je z r. 1875, kdy vyhořela chalupa č. 13. V r. 1880 uhořel blesk v Homí Sázavě do č. 49 a oheň potom přeskočil na další 2 stavení v levo. V roce 1885 vyhořel mlýn a to úplně do základů. V r. 1890 byl požár na Kopaninách, kde lehla popelem 4 čísla. Číslo 22 vyhořelo v r. 1898. V r. 1907 uhořel blesk do čísla 71 a zapálil. Mlýn č. 4 vyhořel asi v r. 1920 a hned druhým rokem, v r. 1921 vyhořela samota č. 48. V r. 1925 zase hořelo na Kopaninách a to dvě stavení č. 58 a 59. Tato čísla vyhořela již před tím v r. 1890 a s nimi

tehdy ještě vyhořela čísla 60 a 67. V r. 1928 vyhořelo opět č. 13 a v r. 1849 shofelo č. 18. Mimo těchto uvedených požárů vyhořely ještě 2 malé pazderny.

Počasi

Počasi a jeho zvláštnosti jsem si začal všimati od roku 1903, kdy u nás v celém okolí bylo velké krupobití. Na 100% bylo potlučeno v České Bělé, v Železných Horkách v Borové a v Malé Losenici. Kroupy začaly padat v 6 hodin večer dne 6. července 1903. V ten samý den přišla ještě druhá bouřka s kroupami v 10 hod. večer. Pět minut před bouřkou jsme slyšeli silný hukot a to už jsme tušili, že jdou kroupy. V tom se spustily s větrem. My jsme tehdy byli v č. 8 a Širovi v č. 9 měli tehdy na střeše plech a kroupy na něm spustily hrozný rachot. Širovo okno v uličce byl úplně rozbité, oknům v předu se nestalo nic. My jsme měli všechna okna zdravá, poněvadž jsme měli nad okny stromy.

Na polích na losenické straně bylo obilí na 80% rozbito, na straně k Rosičce jen na 30% a u Rosičky nebyla úroda poškozena.

V r. 1906 v září přišly ke konci měsíce veliké větry a zimy. 24. září se do rána nachumelilo asi na 15 cm a sníh ležel až do poledne. Říjen a listopad byly mlhavé, ale dosti teplé.

V r. 1918 se začalo dělati v poli již v březnu. Vše předčasně vyrostlo a pak v červnu vše zmrzlo i žita zmrzla.

To v předchozím roce 1917 se začalo dělati v poli až 27. dubna, v červenci bylo pěkně, slunečno a sucho a proto byly žně již v červenci a bylo všeho dost.

V r. 1919 začala zima velmi brzy. 22. září chumelilo a pak už byly samá chladna a zimy, často poletoval sníh a 30. října už bylo konec s prací v polích, poněvadž sněhu napadlo hodně. Nám zůstal venku mák, Špinarům č. 16 zůstaly venku 4 míry jetelového semínka a Jášům z č. 25 brambory.